

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om tobaksaccis

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att accistabellen i bilagan till lagen om tobaksaccis ändras. Accisen, dvs. punktskatten på cigaretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter föreslås bli höjd med i genomsnitt 24 procent. Höjningarna ska huvudsakligen gälla punktskatten per enhet för tobaksprodukter. Höjningarna genomförs i fyra steg under två års tid, så att den första höjningen görs vid ingången av 2016, den andra vid ingången av juli 2016, den tredje vid ingången av 2017 och den fjärde vid ingången av juli 2017. Punktskatten höjs med lika många cent i varje steg.

Som en följd av höjningen beräknas cigarettpriserna stiga med i genomsnitt 19,2 procent (9,6 procent år 2016), och priset på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter med i genomsnitt 20,6 procent (10,3 procent år 2016).

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2016 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2016. Den accistabell som ska tillämpas ändras med ett halvt års mellanrum.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning

Nationell lagstiftning

Definitionerna av och grunderna för storleken på punktskatten anges i lagen om tobaksaccis (1470/1994), nedan *tobaksskattelagen*. Punktskatt tas ut för cigaretter, cigarrer och cigariller samt för pip- och cigarettobak. Pip- och cigarettobak delas skattetekniskt in i två olika produktgrupper: finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter och annan pip- eller cigarettobak. Punktskatt tas även ut för andra produkter som innehåller tobak och för cigarettpapper.

Punktskatt på tobak ska betalas enligt accistabellen i bilagan till lagen. Punktskatten fastställs på basis av produktens detaljhandelspris samt dessutom som skatt per enhet för cigaretter, pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter. Med detaljhandelspris avses det detaljhandelspris som den skattskyldige har uppgett. I stället för den skatt som baseras på priset samt skatten per enhet tas en minimiskatt per enhet ut för billiga cigaretter och för finskuren tobak.

Punktskatten på tobak har senast höjts vid ingången av åren 2009, 2010, 2012, 2014 och 2015. Punktskatten på cigaretter, cigarrer och cigariller samt på pip- och cigarettobak höjdes med i medeltal cirka tio procent och skatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter med 25 procent 2009 och 2012. Punktskatten på cigaretter, cigarrer och cigariller samt pip- och cigarettobak höjdes med cirka fem procent och skatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter med cirka 15 procent 2010. Punktskatten på cigaretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter höjdes med i genomsnitt 10 procent 2014 och med i genomsnitt 9 procent 2015.

Den skattehöjning som trädde i kraft 2009 riktades mot den värderelaterade delen av tobaksskatten. Skattehöjningarna 2010, 2012, 2014 och 2015 genomfördes så att skatten per enhet höjdes. Vid alla skattehöjningarna höjdes minimiskatten på så sätt att tyngdpunkten i någon mån lades på de billiga cigaretterna.

I nuläget utgör beskattningen per enhet 33,50 euro per 1 000 stycken cigaretter och den värderelaterade skatten 52 procent av detaljhandelspriset. Skatten på cigarrer och cigariller är 30 procent av detaljhandelspriset. Pip- och cigarettobak beskattas per enhet med 24,50 euro för ett kilogram och 48 procent av detaljhandelspriset tas ut som värderelaterad skatt. Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter beskattas per enhet med 23,50 euro för ett kilogram och 52 procent av detaljhandelspriset tas ut som värderelaterad skatt. Skatten på andra produkter som innehåller tobak samt på cigarettpapper är 60 procent av detaljhandelspriset.

Minimiskatten på cigaretter är 177,00 euro per 1 000 stycken och på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter 107,50 euro per kilogram. Minimiskattens struktur ändrades vid ingången av 2011 i samband med att rådets direktiv om tobaksskatt sattes i kraft på så sätt att minimiskatten numera baseras på beskattning per enhet, medan den tidigare räknades ut som en procentuell andel av skatten på tobak i den mest efterfrågade prisklassen.

Det finns ett klart hälsopolitiskt mål med minimiskatten, för genom den garanterar man att skatt till ett bestämt eurobelopp tas ut för de billiga produkterna oberoende av pris. I praktiken har minimiskatten på cigaretter 2015 tillämpats när priset på cigaretter varit högst 5,52 euro

för 20 stycken. Minimiskatt tillämpas på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter när priset på ett paket tobak på 30 gram är högst 4,85 euro.

Lagstiftningen i EU

Europeiska unionens harmoniserade punktskattelagstiftning omfattar cigaretter, cigarrer och cigariller, finskuren tobak samt annan pip- och cigarettobak. Andra produkter som innehåller tobak samt cigarettpapper omfattas inte av unionens lagstiftning, men en nationell punktskatt tas ut för dem i Finland.

Bestämmelserna om harmoniserad punktskatt på tobak som är förpliktande för medlemsstaterna ingår i rådets direktiv 2011/64/EU om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, nedan *tobaksskattedirektivet*. Medlemsstaterna kan på nationell nivå fritt reglera sin skattenivå och skattestruktur från sina egna politiska utgångspunkter, bara de följer de minimiskattenivåer som fastställts för tobaksvaror i direktivet, direktivets definitioner samt övriga bestämmelser om beskattningen och dess struktur.

Enligt tobaksskattedirektivet ska det totala värdet av skatt per enhet och värderelaterad skatt som medlemsstaterna tillämpar på tobaksprodukter överstiga miniminivån i fråga om såväl eurobelopp som minimiskattenivån i procent. Minimiskatten i eurobelopp gäller varor i alla prisklasser men att minimiskatten i procent överstigs granskas endast för cigaretter i genomsnittsprisklassen. Minimiskatten i euro är den viktigare av de två eftersom den i realiteten tryggar en bestämd skattebelastning i euro på alla cigaretter som säljs i EU-området. Den procentuella minimiskatten binder skattenivån i förhållande till prisnivån i varje medlemsstat.

Minimiskattenivån på cigaretter är för närvarande 90 euro per 1 000 cigaretter. Den procentuella minimiskattenivån är 60 procent av priset på cigaretter i genomsnittsprisklassen. De medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 115 euro per 1 000 cigaretter i genomsnittsprisklassen behöver dock inte följa det procentuella minimikravet.

Tobaksskattedirektivet sätter även gränser för den skattestruktur som medlemsstaterna tillämpar på cigaretter. Medlemsstaterna ska tillämpa såväl skatt per enhet som värderelaterad skatt på cigaretter. Skatten per enhet har begränsats så att den inte får vara mindre än 7,5 och inte större än 76,5 procent av den totala skatt på cigaretter i genomsnittsprisklassen som fås genom att skatten per enhet, den värderelaterade skatten och mervärdesskatten summeras. Dessutom kan medlemsstaterna ta ut en nationell minimiskatt på cigaretter vars storlek och struktur de får fastställa fritt, bara de iakttar kombinationen av skatt per enhet och värderelaterad skatt enligt den normala strukturen på beskattningen av cigaretter.

Med genomsnittspris avses i tobaksskattedirektivet det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset. Det beräknas så att det totala värdet av alla cigaretter som frisläppts för konsumtion i varje medlemsstat på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter divideras med den totala kvantiteten cigaretter som frisläppts för konsumtion. Medlemsstaterna ska bestämma det senast den 1 mars varje år på grundval av uppgifterna för föregående kalenderår. Om genomsnittspriset ändras så att den skattestruktur en medlemsstat tillämpar inte uppfyller de krav som noterats för andelen skatt per enhet har staten rätt att skjuta upp justeringen av skatten till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

I vårt land är den skatt per enhet som för närvarande tillämpas på cigaretter cirka 13,9 procent av den totala skatten på cigaretter i genomsnittsprisklassen. Det genomsnittliga priset på cigaretter är 2015 uppskattningsvis något över 5,80 euro för 20 stycken.

För andra tobaksprodukters del än cigaretter ger direktivet medlemsstaterna större rörelsefrihet när det gäller strukturen på tobaksskatten. Medlemsstaterna kan tillämpa antingen skatt per enhet, värderelaterad skatt eller en kombination av dem. Dessutom kan medlemsstaterna påföra dessa produkter en nationell minimiskatt om de tillämpar värderelaterad skatt eller en kombination av värderelaterad skatt och skatt per enhet.

Skatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter ska vara minst 46 procent av genomsnittspriset eller minst 54 euro per kilogram. Från och med januari 2018 ska skatten vara minst 48 procent av genomsnittspriset eller minst 60 euro per kilogram. Skatten på annan pip- och cigarettobak än finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter ska vara minst 20 procent av detaljhandelspriset eller 22 euro per kilogram. Skatten på cigarrer eller cigariller ska vara minst fem procent av detaljhandelspriset eller 12 euro per 1 000 stycken eller per kilogram.

1.2 Praxis

Priserna på tobaksprodukter

Målet med skattehöjningarna de senaste åren har varit en måttlig prisstegring på tobaksprodukter. Även höjningen av den allmänna mervärdesskatteprocenten 2013 höjde priset på tobaksprodukter, för värdestegringen höjer accisen på tobak och höjer på så vis ytterligare det pris som mervärdesskatten räknas ut på. De skattskyldiga frisläppte i slutet av 2014 stora mängder cigaretter för konsumtion på grund av den kommande skattehöjningen vid årsskiftet, och höjningen har därför inte fullt ut hunnit börja omfatta priserna på de cigaretter som sålts före sommaren 2015. Eftersom en stor del av priset på cigaretter utgörs av skatt, kan man ändå göra tillförlitliga uppskattningar av de slutliga priserna för 2015. Detsamma gäller i viss utsträckning också andra tobaksprodukter.

Höjningarna av punktskatten på tobak och mervärdesskatten 2009—2015 har sammantaget beräknats öka skattebelastningen på cigaretter med i genomsnitt 57 procent, och de har i genomsnitt höjt priserna med 43 procent. Skattehöjningarna och de efterföljande prishöjningarna har relativt sett koncentrerats på de billigaste cigaretterna men räknat i euro har de uppskattade effekterna, mervärdesskatten inberäknad, i stort sett inneburit lika stora höjningar på ett paket cigaretter i olika prisklasser, totalt cirka 1,80 euro. Genomsnittspriset 2008 uppgick till något över 4 euro för 20 stycken, medan det 2014 var 5,40 euro. År 2015 väntas genomsnittspriset till följd av skattehöjningen stiga till 5,80 euro för 20 stycken. Med beaktande av höjningen 2015 har genomsnittspriset på cigaretter stigit med cirka 43 procent sedan 2008.

Skattebördan på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter har på grund av höjningarna av punktskatten på tobak och mervärdesskattehöjningarna åren 2009—2015 stigit med i genomsnitt 112 procent, vilket har höjt priserna med 80 procent, alltså betydligt mer än på fabriksstillverkade cigaretter. På så sätt har man försökt minska den relativa prisskillnaden mellan produkterna. Genomsnittspriset på rulltobak har med beaktande av höjningen 2015 stigit med uppskattningsvis 112 procent från 2008.

Trots de stora skattehöjningarna på rulltobak är egenrullade cigaretter fortfarande billigare än fabriksstillverkade cigaretter. Här måste man beakta att priset på fabriksstillverkade cigaretter är högre för att produktionskostnaderna är högre. Genomsnittspriset på fabriksstillverkade cigaretter var 5,4 euro för 20 stycken 2014 medan genomsnittspriset på en egenrullad cigarett inklusive filter och cigarettpapper var 3,40—4,00 euro för 20 stycken beroende på hur mycket tobak cigaretten innehåller.

Konsumtionen av tobaksprodukter

I Finland konsumerades det 2014 cirka 4,5 miljarder stycken cigaretter som beskattats här. Från och med 2008 har mängden beskattade cigaretter minskat med cirka tio procent och beskattad rulltobak med cirka 13 procent. De viktigaste orsakerna till detta kan anses vara prishöjningen till följd av skattehöjningarna och övriga tobakspolitiska åtgärder i syfte att minska konsumtionen.

Man bör notera att andelen rulltobak jämfört med sålda cigaretter är relativt liten. När de fabriksstillverkade cigaretter som sålts i Finland och de egenrullade cigaretterna räknas ihop blir den beräknade andelen rulltobak cirka 13 procent av alla konsumerade cigaretter.

Konsumtionen av cigarrer och cigariller har stadigt ökat de senaste åren, men efter 2011 tycks ökningen vara förbi åtminstone tillfälligt.

Skatteintäkter

Tabell 1. Utvecklingen vad gäller punktskatten på tobak

År	Skatteintäkt, mn euro
2007	624
2008	630
2009	689
2010	698
2011	739
2012	752
2013	848*
2014	785
2015 prognos	863

* en del av den skatt som inflöt 2014 överfördes till 2013

Av de 785 miljoner som inflöt 2014 utgjorde den andel som inflöt från cigaretter 694 miljoner euro, från rulltobak 66 miljoner euro, från cigarrer 19 miljoner euro och från övriga tobaksprodukter 6 miljoner euro.

Eftersom närmare 90 procent av intäkterna inflyter av skatten på cigaretter har utvecklingen av totalintäkten av punktskatten på tobak följt skatteintäkterna av cigaretter. Det ska noteras att skatteintäkterna av cigaretter i regel har ökat årligen även de år när skatterna inte har höjts. Detta beror till stor del på att priserna på tobaksprodukter har stigit och punktskatten på tobak har således ökat tack vare andelen värderelaterad skatt.

Privatinförsel och smuggling

En prishöjning på inhemska tobaksprodukter skapar lätt drivfjädrar såväl för skattefri privatinförsel som för smuggling och övrig grå import som stannar utanför beskattningen eftersom prisskillnaderna på tobaksprodukter jämfört med närområdena är stora. Tills vidare har dock den konsumtion som inte statistikförs, dvs. tobaksprodukter som inte beskattas i Finland, varit relativt stabil.

Den cigarettkonsumtion som inte statistikförs bedöms ha utgjort cirka 13—15 procent av hela konsumtionen 2014. Hela cigarettkonsumtionen beräknas ha uppgått till cirka 5,2 miljarder cigaretter varav andelen privatinförsel utgjorde cirka 9 procent och andelen insmugglade ciga-

retter 3–5 procent. Dessutom utgör de cigaretter som köpts på internet cirka en halv procent av totalkonsumtionen.

På basis av intervjuundersökningar har det beräknats att passagerare 2014 har fört in cirka 470 miljoner cigaretter från utlandsresor. Antalet införda cigaretter sjönk med cirka 20 procent jämfört med året innan. Antalet tobaksprodukter som införts av passagerare har förblivit relativt konstant, trots de senaste årens skattehöjningar. Över hälften av de cigaretter som infördes 2014 hade köpts i Estland eller ombord på ett fartyg. Enligt de senaste uppgifterna från 2015 har resandeförseln dock ökat med 14 procent på årsnivå.

Privatinförseln dämpas av begränsningen som gäller varningstexter i tobakslagen (693/1976). Enligt den får passagerare endast föra in 200 stycken cigaretter som saknar finsk- och svensk-språkiga varningstexter i Finland. Också smugglingen av cigaretter kan i nuläget sägas vara under kontroll, men det finns en potentiell risk för ökad smuggling. Smugglingen av tobak organiseras i Finland av internationella aktörer och stora prisskillnader kan lätt få den att öka. I motsats till många andra europeiska länder anses det generellt att mycket lite förfälskade cigaretter kommer in i Finland.

Tabell 2. Cigarettpreiser i Finland, Estland och Ryssland 2014

	Pris i euro/20 st.
Cigaret i genomsnittsprisklassen	5.40
Billig cigaret	5.10
Egenrullad cigaret i genomsnittsprisklas-	3.40–4.00
Billig egenrullad cigaret*	3.00–3.60
Cigaret i genomsnittsprisklassen i Est-	3.00
Cigaret i Ryssland	1.18–1.55
Insmugglade cigaretter i gatuhandeln	2.50–3.00

Källa: Europeiska kommissionen, Tullens statistik över punktskatt, Tullens brottsbekämpning.

* I priset ingår cigarettpapper, filter och 0,75–0,9 gram rulltobak.

Hälsomässiga och sociala konsekvenser av tobaksrökning

Tobaksrökning är en av de väsentligaste riskfaktorerna vad gäller sjuklighet och för tidig dödlighet. Man bedömer att varannan tobaksrökare dör i förtid på grund av tobaksrelaterade sjukdomar. De tobaksrelaterade sjukdomarna orsakar hälsovården direkta kostnader på cirka 300 miljoner euro årligen.

Trots att tobaksrökningen minskar finns det fortfarande cirka en miljon rökare i Finland. Av männen i arbetsför ålder rökte dagligen 17 procent och av kvinnorna 14 procent 2014. Rökningen har på lång sikt minskat bland männen och även bland kvinnorna har rökningen gått ned under 2000-talet. Också bland unga har rökningen minskat på 2000-talet, men trots det röker cirka 14 procent av 16–18-åringarna dagligen 2015.

Finländarnas genomsnittliga hälsotillstånd har under de senaste åren förbättrats i många avseenden, men de socioekonomiska hälsoskillnaderna har ökat. Skillnaderna syns klart i förväntad livslängd, sjuklighet och levnadssätt. Riskfyllt alkoholbruk och tobaksrökning orsakar uppskattningsvis upp till hälften av de socioekonomiska skillnaderna i dödligheten bland män i arbetsför ålder. Skillnaderna märks även i de unga åldersklasserna.

1.3 Beskattning av tobak i vissa andra medlemsstater i EU

Allmänt

Nivån på tobaksbeskattningen och därmed även priserna på tobaksprodukter varierar betydligt i EU-länderna trots att punktskatten på tobak har harmoniserats. Genomsnittspriset på cigaretter varierar i EU från 2,40 euro i Bulgarien till 9,28 euro i Irland för 20 cigaretter. Mätt i euro hör skattebelastningen på ett paket cigaretter av genomsnittspris i Finland till den övre medelnivån på skatt på cigaretter i Europa. Beskattningen av cigaretter är högst i Irland och Storbritannien samt i Frankrike. Vid en jämförelse av skattebelastningen mätt i euro måste man dock utöver prisnivåerna i de olika länderna även beakta prisnivåerna i deras närområden.

Också skattestrukturen på cigaretter varierar betydligt mellan medlemsstaterna, och den skattestruktur de tillämpar är inte beroende av nivån på deras beskattning av cigaretter. De flesta medlemsstaterna tillämpar liksom Finland en minimiskatt.

Sverige och Danmark

I Sverige höjdes punktskatten på tobak i slutet av 1990-talet med över 50 procent. Skattehöjningarna ledde direkt till ökad smuggling och handel på svarta marknaden. Trots de stora skattehöjningarna sjönk intäkterna från tobaksskatten, eftersom försäljningen av beskattade cigaretter minskade kännbart. Som en följd av skattehöjningarna uppstod det en omfattande marknad för illegala tobaksprodukter i Sverige. Man reagerade på den ökade illegala handeln med att sänka tobaksskatten några år efter höjningarna, men skatteintäkterna återgick till den tidigare nivån först cirka tio år senare.

Vid ingången av 2011 övergick Sverige nästan helt till beskattning per enhet för cigaretternas del. Beskattningen av cigaretter per enhet är 166,41 euro per 1 000 cigaretter, och den värderelaterade skatten är en procent av detaljhandelspriset. Skattestrukturen gällande cigaretter i Sverige uppfyller kraven på beskattning per enhet och värderelaterad skatt i tobaksskattedirektivet, men beskattningen är till övervägande del baserad på skatt per enhet. Skattenivån är bunden till konsumentprisindex. Med den skattestruktur som Sverige tillämpar behövs inte någon minimiskatt. Även Danmark ändrade i april 2012 sin punktskattestruktur på tobak till att starkt baseras på skatt per enhet. I Danmark är skatten per enhet 158,86 euro för 1 000 cigaretter och den värderelaterade skatten en procent av detaljhandelspriset.

Estland

Estland har de senaste åren höjt punktskatten på tobak flera gånger och uppnått den minimiskattenivå som tobaksskattedirektivet kräver. Tobaksskattens struktur är i stora drag uppdelad så att hälften baseras sig på skatt per enhet och hälften på värderelaterad skatt. Trots skattehöjningarna i Estland är prisskillnaderna fortfarande stora mellan Finland och Estland när det gäller tobaksprodukter. Ett paket cigaretter av genomsnittspris kostar i Estland cirka 60 procent av vad ett motsvarande paket kostar i Finland.

De utmaningar Estland stöter på vid höjningar av tobaksskatten i fråga om privatinförsel och grå import är till stor del de samma som i Finland. På grund av att prisskillnaden mellan Estland och dess närområden är så stor när det gäller cigaretter kan man anta att Estland även i fortsättningen kan höja tobaksskatten endast måttligt.

1.4 Bedömning av nuläget

Punktskatten på tobak höjdes 2009, 2010, 2012, 2014 och 2015. Skattehöjningarna har motiverats såväl med statsfinansiella som med hälsopolitiska skäl. Enligt det mål som finns inskrivet i lagen om tobaksaccis är syftet med tobaksaccisen att bland annat främja de hälsopolitiska målen om vilka föreskrivs i tobakslagen. Syftet med skattehöjningarna har varit måttliga prisstegringar på tobaksprodukter och därigenom att tobaksrelaterade skador förebyggs. Målet har varit att dimensionera höjningarna så att prisstegringen på tobaksprodukter inte leder till att den inhemska försäljningen i betydande utsträckning ersätts med privatinförsel eller illegal import.

Höjningarna av punktskatten på tobak har koncentrerats till billiga produkter, å ena sidan till höjningar mellan produktgrupper och å andra sidan inom produktgrupper, för att förebygga att unga börjar röka. Avsikten har speciellt varit att minska på den relativa prisskillnaden mellan egenrullade och fabriktillverkade cigaretter. Därför har skatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter höjts betydligt mer än skatten på cigaretter. Medan skatten på cigaretter, den höjda mervärdesskatten inberäknad, har höjts med cirka 57 procent åren 2009—2015, har skatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter höjts med cirka 112 procent. Eftersom utgångsnivån på skatten på egenrullade cigaretter är klart lägre än skattenivån på fabriktillverkade cigaretter bedömdes skattehöjningen mätt i euro betyda i stort sett lika höga skattehöjningar på en fabriktillverkad som på en egenrullad cigarett. Ett undantag utgör åren 2014 och 2015, då skattehöjningarna relativt sett var lika stora.

Åtgärder som påverkar priset på och beskattningen av tobaksprodukter är ett effektivt sätt att inverka på rökningen bland befolkningen. Fastän beskattningen kan bidra till att minska tobaksrökningen och de skador den orsakar är det när punktskattenivån på tobak fastställs viktigt att ta i beaktande att en prisstegring på inhemska tobaksprodukter skapar incitament både till privatinförsel och grå import, eftersom prisskillnaderna jämfört med de tobaksprodukter som säljs i närområdena är stora. För stora höjningar på en gång kan leda till okontrollerbar ökad privatinförsel och illegal förmedling av tobaksprodukter och därigenom till att skattebasen blir smalare och att skatteintäkterna går ned utan positiva hälsoeffekter. Marknaden för grå och illegal import av tobaksprodukter kan fortfarande sägas vara under kontroll i Finland, men samtidigt är andelen privatinförsel i förhållande till hela cigarettkonsumtionen stor.

De skattskyldiga frisläppte i slutet av 2014 stora mängder cigaretter för konsumtion på grund av den kommande skattehöjningen vid årsskiftet, och höjningen har därför inte fullt ut hunnit börja avspeglas i priserna på de produkter som sålts fram till sommaren 2015. Situationen på marknaden för tobaksprodukter har därför inte hunnit normaliseras efter prishöjningen och det är omöjligt att analysera den senaste utvecklingen. Man tvingas därför genomföra den föreslagna höjningen utan uppgifter om effekterna av skattehöjningen i början av 2015, även om det går att göra en relativt tillförlitlig bedömning av prisutvecklingen under året.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Mål

Målet för propositionen är enligt regeringsprogrammet för statsminister Sipiläs regering att stegvis höja punktskatten på tobak. Höjningen anknyter till regeringens skattepolitiska riktlinjer och syftet är att flytta fokus från beskattning av arbete och företagande till i synnerhet miljöskatter. Enligt bilagan till regeringsprogrammet kommer ökningen i skatteintäkter av punktskatten på tobak att uppgå till 270 miljoner euro under regeringsperioden. Propositionen om-

fattar åren 2016 och 2017 under regeringsperioden. I fråga om skattehöjningarna 2018 och 2019 överlämnas en senare proposition.

Genom skattehöjningen strävar man efter ökade priser på tobaksprodukter och därmed att förebygga tobaksrelaterade skador, men med beaktande av privatinförsele och utvecklingen på den illegala marknaden. Vid dimensioneringen av skattehöjningen bör hänsyn tas till effekterna av den inhemska prisstegringen på privatinförsele, smugglingen och den övriga grå marknaden för att privatinförsele och smugglingen inte ska öka okontrollerat, den inhemska skattebasen inte ska minska och de statsfinansiella och hälsorelaterade målen för tobaksbeskattningen inte ska äventyras.

2.2 Alternativ

Tobaksbeskattningen består av flera element, och skattehöjningen kan därför genomföras på olika sätt. I fråga om cigaretter och rulltobak föreslås det att skattehöjningen genomförs genom en höjning av beskattningen per enhet och så att den värderelaterade skatten förblir oförändrad. Alternativet skulle vara att höja också den värderelaterade skatten. Fördelen med en förhöjning av den värderelaterade skatten vore att den förstärker de mekanismer som får skatteleppet att stiga när priserna i detaljhandeln stiger. När det gäller skattehöjningens struktur har man emellertid beaktat den ändring av tobaksskattedirektivet som genomfördes från ingången av 2014 och genom vilken beskattningen per enhet ökade. Vilken struktur som tillämpas i fråga om strukturen på skattehöjningen när det gäller billigare cigaretter eller finskuren tobak i den billigare prisklassen har emellertid inte någon betydelse, eftersom en fast minimiskatt per enhet tillämpas i fråga om dessa produkter.

I Finland har man ansett att man med en skattestruktur som är baserad på en kombination av tre element av tobaksbeskattning effektivt kan beskatta cigaretter i alla prisklasser. Varje cigarett beskattas med skatt per enhet. I en skattestruktur som kraftigt baseras på skatt per enhet är emellertid skattens andel av priset mindre ju dyrare cigaretter det är fråga om. Det här anses kunna leda till problem på en marknad som den i Finland, som är mycket koncentrerad i fråga om de dyrare cigaretterna. Tack vare den värderelaterade skatten har den relativa skattebelastningen på dyra cigaretter kunnat sättas tillräckligt högt utan att man sänker belastningen på de billiga cigaretterna. Genom minimiskatten tryggar man nämligen att skatten på de billiga cigaretterna hålls på en hälsopolitiskt sett tillräckligt hög nivå. Beloppet av tobaksskatten på de allra billigaste cigaretterna är för närvarande cirka 70 procent av detaljhandelspriset och på de dyraste något över 60 procent. En skattemodell med stark betoning på pris per enhet skulle å sin sida leda till en betydande prishöjning på billiga cigaretter, vilket i sin tur kunde öka incitamenten för privatinförsele och grå import. Tack vare den värderelaterade skatten har tobaksskatten även automatiskt följt inflationen också de år då skatten inte har höjts.

Dessutom måste man beakta att skattestrukturen på cigaretter i Finland redan i nuläget till stor del fördelas på beskattning per enhet, för en betydande del av cigaretterna beskattas genom minimiskatt per enhet.

Med hjälp av den nuvarande skattestrukturen genomförs de hälsorelaterade och statsfinansiella målen för beskattningen på ett tillfredsställande sätt.

2.3 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås det att punktskatten (accisen) på cigaretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter höjs med i genomsnitt 24 procent. Förhöjningarna koncentreras företrädesvis till beskattningen per enhet.

Det föreslås att förhöjningen av tobaksskatten genomförs i fyra steg under åren 2016 och 2017. Den första höjningen görs vid ingången av januari 2016, den andra vid ingången av juli 2016, den tredje vid ingången av januari 2017 och den fjärde vid ingången av juli 2017. Att skatten höjs måttligt en gång i halvåret i stället för genom en större engångshöjning underlättar uppföljningen av effekterna av höjningarna.

Det föreslås att skatten per enhet på cigaretter ska höjas stegvis från 33,50 euro till 49,50 euro för 1 000 stycken (tabell 3). Den värderelaterade skatten på cigaretter stannar enligt förslaget kvar på 52 procent av detaljhandelspriset. Höjningen jämfört med den nuvarande skattesatsen utgör totalt i genomsnitt cirka 24 procent. År 2016 är höjningen 12 procent. Höjningsprocenten har räknats ut för de cigaretter som inte beskattas med den relativt sett högre minimiskatten.

Dessutom föreslås det att minimiskatten på cigaretter ska höjas så, att den relativa skattehöjningen är något förskjuten i riktning mot de billiga produkterna och att den prisstegring i euro som följer på skattehöjningen blir den samma både för billiga och för dyra produkter. Minimiskatten på cigaretter ska höjas stegvis från nuvarande 177 euro till 223 euro för 1 000 stycken (tabell 3). Ändringen motsvarar en 26-procentig höjning, och skattehöjningen kommer därför att relativt sett vara något högre i fråga om de produkter som omfattas av minimiskatt än på de dyrare produkterna. Minimiskatten kommer i praktiken att tillämpas bara på sådana cigarettpaket med 20 cigaretter som kostar 6,67 euro.

Tabell 3. Skatt per enhet på cigaretter och minimiskatt under höjningens olika skeden

Period	Skatt per enhet i euro/1 000 st.	Minimiskatt i euro/1 000 st.
1.1–30.6.2016	37,50	188,50
1.7–1.12.2016	41,50	200,00
1.1–30.6.2017	45,50	211,50
1.7.2017–	49,50	223,00

Skatten per enhet för finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter föreslås bli höjd stegvis till 33,50 euro per kilogram (tabell 4). Höjningen jämfört med den nuvarande skattesatsen blir 10 euro per kilogram, vilket i genomsnitt motsvarar en skattehöjning på 24,6 procent. Höjningen 2016 blir då 12,3 procent. Höjningsprocenten har räknats ut för den finskurna tobak som inte beskattas med den relativt sett högre minimiskatten. På grund av de stora skattehöjningarna under de senaste åren föreslås det inte någon högre procentuell höjning än för cigaretter.

Det föreslås att minimiskatten på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter ska höjas enligt samma principer som i fråga om minimiskatten på cigaretter, alltså så att den relativa skattehöjningen är något förskjuten i riktning mot de billiga produkterna och att den prisstegring i euro som följer på skattehöjningen blir den samma både för billiga och för dyra produkter. Minimiskatten på detta slag av finskuren tobak stiger stegvis från nuvarande 107,50 euro per kilogram till 135,50 euro per kilogram, vilket motsvarar en 26-procentig höjning (tabell 4). Minimiskatten kommer i praktiken att tillämpas bara på sådana paket med rulltobak som kostar högst 5,88 euro för 30 gram.

Tabell 4. Skatt per enhet och minimiskatt på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter under höjningens olika skeden

Period	Skatt per enhet/kg	Minimiskatt euro/kg
1.1–30.6.2016	26,00	114,50
1.7–31.12.2016	28,50	121,50
1.1–30.6.2017	31,00	128,50
1.7.2017–	33,50	135,50

Skatten per enhet för pip- och cigarettobak föreslås bli höjd stegvis till 41,50 euro från nuvarande 24,50 euro per kilogram medan den värderelaterade skatten förblir oförändrad (tabell 5).

Tabell 5. Skatt per enhet för pip- och cigarettobak under höjningens olika skeden

Period	Skatt per enhet/kg
1.1–30.6.2016	28,75
1.7–31.12.2016	33,00
1.1–30.6.2017	37,25
1.7.2017–	41,50

Cigarrer och cigariller berörs endast av värderelaterad skatt, och den kommer att höjas stegvis från nuvarande 30 procent av detaljhandelspriset till 34 procent av detaljhandelspriset (tabell 6).

Tabell 6. Skatt på cigarrer och cigariller under höjningens olika skeden

Period	Skatt i procent av detaljhandelspriset
1.1–30.6.2016	31
1.7–31.12.2016	32
1.1–30.6.2017	33
1.7.2017–	34

Skatten på andra produkter som innehåller tobak och på cigarettpapper höjs inte heller.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Som en följd av den skattehöjning som föreslås beräknas statens inkomster av tobaksskatten öka med sammanlagt 135 miljoner euro på årsbasis jämfört med en situation där skattesatserna inte ändras. Med beaktande av tidpunkterna för skattehöjningen, effekten av redovisningsperioderna för mervärdesskatten på utfallet per år och erfarenheterna av hur de skattskyldiga förbereder sig inför en skattehöjning bedöms utfallet av tobaksskatten 2016 öka med cirka 35 miljoner euro och 2017 med cirka 67 miljoner på grund av höjningen. Skattehöjningens effekt på intäkterna får fullt genomslag 2018. Om höjningen får större effekter på marknaden för tobak än beräknat kan det bero på att effekten på skatteintäkterna blir mindre än vad som förutsatts eller får genomslag senare än beräknat. På motsvarande sätt ökar skatteintäkterna mer än beräknat, om den konsumtion av tobaksprodukter som statistikförs inte minskar enligt vad som förutsatts.

Skatten per enhet följer inte automatiskt den allmänna prisutvecklingen, vilket innebär att skattens andel blir mindre i takt med att prisnivån stiger. Beaktandet av inflationsutvecklingen i ett system som baseras på skatt per enhet kräver alltid en lagändring. Andelen tobaksskatt av priset per enhet på ett paket med 20 cigaretter till genomsnittspriset 5,80 euro stiger utöver på grund av tobaksskatten också med beaktande av den ökade mervärdesskatten från cirka 18 procent till 21 procent.

Till följd av skattehöjningen kommer cigarettpriserna att stiga med i genomsnitt 19,2 procent och 2016 med i genomsnitt 9,6 procent. Höjningen koncentreras i någon mån på de billiga produkterna så att priserna på billiga cigaretter stiger med 21,5 procent. Detta innebär att priset på ett paket med 20 cigaretter stiger i fyra steg med sammanlagt cirka 1,14 cent i den billiga och 1,12 euro i den dyrare prisklassen. Vid prisuppskattningarna har man antagit att skattehöjningarna i sin helhet överförs på priserna.

Priserna på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter kommer att stiga med i genomsnitt 20,6 procent och 2016 med i genomsnitt 10,3 procent. Omräknat i euro kommer priset på en förpackning finskuren tobak att stiga med cirka 1,04 euro för 30 gram medan höjningen 2016 uppskattas bli 0,52 euro.

Priset på övrig pip- och cigarettobak stiger med i genomsnitt 16,8 procent och med i genomsnitt 8,4 procent 2016. Priserna på cigarer och cigariller kommer att stiga med i genomsnitt 8,6 procent och 2016 med i genomsnitt 4,3 procent.

De föreslagna höjningarna av punktskatten på tobak beräknas ha en inflationsverkan på 0,35 procent, dvs. det förutspås att ändringen i konsumentprisindex blir 0,35 procentenheter högre på grund av skattehöjningen. Enligt regeringsprogrammet för statsminister Sipiläs regering genomförs indexhöjningarna i fortsättningen så att tobak och alkohol inte beaktas vid beräkningen av indexhöjningar av sociala förmåner. Förmånshöjningar binds vid ett nytt index som avviker från konsumentprisindexet.

Den statistikförda konsumtionen uppskattas minska på grund av skattehöjningen. Vid bedömningen av ändringens effekt har man använt en priselasticitet för efterfrågan på tobaksprodukter på 0,41, som baserar sig på resultatet av en undersökning som genomförts av Institutet för hälsa och välfärd, "Demand for Tobacco in Europe. An Econometric Analysis of 11 Countries for the PPACTE Project", och som ligger i linje med andra internationella forskningsresultat. När detaljhandelspriserna för tobaksprodukter stiger på grund av skattehöjningen beräknas skattebasen, dvs. den statistikförda konsumtionen av tobaksprodukter, minska med knappt 8 procent jämfört med en situation utan skattehöjningar. En del av minskningen i den statistikförda konsumtionen ersätts förmodligen med en ökad privatinförsel av skattefria produkter, smuggling och annan import som faller utanför beskattningen, och minskningen i den totala konsumtionen blir därför i praktiken mindre.

Bedömningen av skattehöjningens konsekvenser försvåras av att olika faktorer inverkar på olika sätt på konsumtionen av tobaksprodukter. Dessutom måste man ta i beaktande att tobak är beroendeframkallande och det är därför möjligt att konsumtionen minskar först på längre sikt.

Den föreslagna höjningen av tobaksskatten riktas mot aktörerna inom tobaksindustrin på olika sätt beroende på företagets marknad. Marknaden för tobaksprodukter är mycket koncentrerad i såväl Finland som internationellt, och t.ex. i vårt land finns det i praktiken tre aktörer. De omfattande och ofta genomförda skattehöjningarna kan leda till en situation där marknaden koncentreras ytterligare. Det kan även ha konsekvenser för olika aktörers verksamhetsförutsättningar i Finland. Att skatten per enhet prioriteras vid skattehöjningen orsakar också änd-

ringar i skattestrukturen vilket kan påverka aktörerna inom tobaksindustrin på olika sätt. Eftersom höjningen av skatten per enhet i absoluta tal är den samma i alla prisgrupper, är höjningen relativt sett högre i de billigare produktgrupperna. Det här kan leda till konkurrensfördel för kända varumärken i de högre prisklasserna.

3.2 Samhälleliga konsekvenser

Det bedöms att konsumtionen av tobaksprodukter minskar till följd av skattehöjningen. De minskade hälsorisker som en minskad konsumtion medför kommer dock att realiseras först på lång sikt. Utgående från hela befolkningen kan man anta att den minskade tobaksrökningen jämnar ut hälsoskillnaderna mellan olika socialgrupper eftersom rökning är vanligare i de lägre socialgrupperna. Undersökningar ger också vid handen att när priset på tobaksprodukter, speciellt de billigare, stiger kommer konsumtionen speciellt bland unga att minska mer än bland vuxna. Den minskade konsumtionen försvagar lönsamheten för dem som säljer tobaksprodukter.

Skattehöjningen på tobaksprodukter kan leda till ökad smuggling, eftersom prisskillnaderna på tobaksprodukter mellan Finland och närområdena är stora. Eftersom den föreslagna höjningen är större än de höjningar som genomförts under de föregående åren, är det i viss mån svårare att förutse vilka effekter den kommer att ha på smugglingen. En ökad prisskillnad kan dessutom leda till att en sådan import ökar, där tobaksprodukter som införts lagligen av passagerare vidareförmödas illegalt i Finland.

Skatten på tobak är en regressiv skatt, dvs. andelen betalad skatt i proportion till de disponibla inkomsterna är högre i de lägre inkomstklasserna än i de högre. Tobaksrökning är dessutom vanligare i de lägre socialgrupperna och skattehöjningen har relativt sett större inverkan på köpkraften i de lägre inkomstklasserna.

Skattehöjningens inverkan på inkomstskillnaderna har uppskattats utifrån Statistikcentralens konsumtionsundersökning från 2012. Materialet representerar relativt väl intäkterna av tobaksskatt under ett basår. Den föreslagna höjningen i proportion till de disponibla inkomsterna motsvarar ungefär 0,3 procent i den lägsta inkomstdecilen. I den högsta inkomstdecilen är motsvarande förhållande cirka 0,03 procent. Ginikoefficienten, som är ett mått på inkomstspridning, stiger med cirka 0,03 procentenheter då de disponibla inkomsterna minskas med skattehöjningen. Den föreslagna skattehöjningen är regressiv till sin natur, den påverkar alltså de disponibla inkomsterna i hushåll med lägre inkomster mest.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet.

Ändringen ansluter sig till regeringsprogrammet för statsminister Sipiläs regering. Enligt de skattepolitiska riktlinjerna i programmet ska tyngdpunkten i beskattningen överföras från beskattning av arbete och företagande till i synnerhet miljöskatter. Enligt regeringsprogrammet ska tobaksskatten höjas stegvis.

Förslaget har sänts på remiss till social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet (bedömning av konsekvenserna för företag), Institutet för hälsa och välfärd, Tullen, Finlands näringsliv rf, Finlands Dagligvaruhandel rf, Tupakkateollisuusliitto ry, Philip Morris Finland Oy, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Social- och hälsovårdsministeriet understödde höjningarna av tobaksskatten. Höjningen stöder tobakslagens syfte att användningen av tobaksprodukter ska upphöra, men också den nya tobakslag som är under beredning. Den prisstegring som blir följd av skattehöjningen är den mest effektiva enskilda åtgärden för att minska rökningen bland befolkningen i stort och det är också en åtgärd för att minska skillnaderna i rökvanor mellan olika socioekonomiska grupper och de hälsoskillnader detta i sin tur ger upphov till.

Tullen ansåg i sitt yttrande att en höjning av tobaksskatten leder till att den skattefria resandeförseln, smugglingen och annan parallellimport utanför beskattningen ökar. Tullen hänvisar också till den nya tobakslag som är under beredning och som skärper begränsningarna av införseln av tobaksprodukter. Tullen ansåg det vara sannolikt att en höjning av tobaksskatten tillsammans med skärpta regler för införsel kommer att öka efterfrågan på olagliga tobaksprodukter. Också i många andra yttranden påpekades skatteförhöjningarnas effekt på olaglig införsel och försäljning av tobaksprodukter. Finlands Dagligvaruhandel rf motsatte sig den föreslagna skattehöjningen bl.a. på den grunden och påpekade dessutom att en effektiv kontroll av åldersgränsen för köp av tobaksprodukter faller bort när produkterna saluförs på den olagliga marknaden.

Skattebetalarnas Centralförbund rf ansåg måttliga prishöjningar motiverade då skattestrukturen ändras i en riktning som ökar sysselsättningen genom att tyngdpunkten överförs från beskattningen av arbete till beskattningen av skador på grund av rökningen, och understödde en höjning som genomförs stegvis med en utvärdering däremellan. Också Företagarna i Finland rf ansåg det motiverat med en förskjutning i tyngdpunkten i beskattningen mot konsumtionsskatt. I några av yttrandena underströks det emellertid att en höjning av en konsumtionsskatt försvagar konsumenternas köpkraft, vilket i sin tur påverkar företagets möjligheter att erbjuda sysselsättning. Effekten är mest framträdande i fråga om små butiker och kiosker, eftersom tobaksprodukternas andel av deras omsättning i allmänhet är relativt sett större än vid större enheter inom handeln.

I några av yttrandena togs de administrativa kostnader och det besvär höjningar varje halvår för med sig för handlarna, och en höjning på årsbasis ansågs därför vara ett bättre alternativ. Det föreslogs också att beslutet om skattehöjningarna ska fattas för endast ett år i sänder och att beslut om senare höjningar ska fattas först efter en marknadsuppföljning.

I några yttranden tog man ställning till tobaksskattens struktur. Å ena sidan ansågs det att bevarandet av den värderelaterade andelen av tobaksskatten i fiskalt hänseende är motiverad, eftersom intäkterna av tobaksskatten då bättre följer den allmänna inflationstakten. Å andra sidan skulle en övergång till en skattestruktur med beskattning per enhet leda till större skatteintäkter, samtidigt som konsumtionen minskar. I yttrandena från tobaksindustrin och näringslivet föreslogs det att bestämmelser som begränsar de skattskyldigas möjligheter att bereda sig inför skattehöjningar ska tas in i lagen.

Lagförslaget har inte lett till några ändringar utifrån motiveringarna i de yttranden som redovisats. I synnerhet de som är skyldiga att betala tobaksaccis har före skattehöjningarna trätt i kraft förberett sig genom att överlåta stora mängder produkter för förbrukning. Motsvarande skatteplanering sker i viss mån inom all punktbeskattning, och den ingår i kalkylerna över skatteintäkter. I det meddelande som Europeiska kommissionen presenterade den 10 juli 2014 konstateras det att skatt på tobaksprodukter som tas ut med stöd av direktiv 2008/118/EG ska tas ut enligt den skattenivå som gäller när överlåtelse till förbrukning äger rum. Enligt kommissionen finns det inte någon bestämmelse i EU-lagstiftningen som ger medlemsstaterna rätt att ta ut extraskatt efter det att överlåtelse till förbrukning har ägt rum eller att begränsa överlåtelse till förbrukning av fiskala skäl. Eftersom det är oklart huruvida begränsningar av överlåtelse av tobaksprodukter till konsumtion är förenliga med EU-rätten, ger ytt-

randena från tobaksindustrin och näringslivet inte heller anledning till ändring av förslaget till denna del. Kommissionen har våren 2015 väckt talan mot Portugal och på så sätt fört de begränsningar som Portugal infört till EU-domstolen för bedömning. Ärendets framskridande följs med och på basis av det görs en bedömning av vilka åtgärder det i fortsättningen är möjligt och nödvändigt att vidta.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2016 och avses bli behandlad i samband med den.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2016.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av bilagan till lagen om tobaksaccis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen om tobaksaccis (1470/1994), sådan bilagan lyder i lag 977/2014,
som följer:

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 28 september 2015

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Finansminister Alexander Stubb

ACCISTABELL A
Tillämpas under tiden 1.1 –30.6.2016

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	37,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	188,50/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	31,0
Pip- och cigarettobak	3.	28,75/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	26,00/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	114,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL B
Tillämpas under tiden 1.7 –31.12.2016

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	41,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	200,00/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	32,0
Pip- och cigarettobak	3.	33,00/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	28,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	121,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL C
Tillämpas under tiden 1.1 –30.6.2017

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	45,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	211,50/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	33,0
Pip- och cigarettobak	3.	37,25/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	31,00/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	128,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL D
Tillämpas från och med 1.7.2017

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	49,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	223,00/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	34,0
Pip- och cigarettobak	3.	41,50/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	33,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	135,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av bilagan till lagen om tobaksaccis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen om tobaksaccis (1470/1994), sådan bilagan lyder i lag 977/2014, som följer:

Gällande lydelse

ACCISTABELL

Produkt	Produkt- grupp	Euro/ enhet	Procent av detalj- handelspris
Cigaretter	1.	33,50/1000 st.	52,0
— — Minimiaccis på cigaretter	1A.	177,00/1000 st.	—
Cigaretter och cigariller	2.	—	30,0
Pip- och cigarettobak	3.	24,50/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	23,50/kg	52,0
— — Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	107,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

RP 36/2015 rd

Föreslagen lydelse

ACCISTABELL A
Tillämpas under tiden 1.1 –30.6.2016

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	37,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	188,50/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	31,0
Pip- och cigarettobak	3.	28,75/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	26,00/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	114,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL B
Tillämpas under tiden 1.7 –31.12.2016

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	41,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	200,00/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	32,0
Pip- och cigarettobak	3.	33,00/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	28,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	121,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL C
Tillämpas under tiden 1.1 –30.6.2017

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	45,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	211,50/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	33,0
Pip- och cigarettobak	3.	37,25/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	31,00/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd	4A.	128,50/kg	—

RP 36/2015 rd

att rullas till cigaretter			
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0

ACCISTABELL D
Tillämpas från och med 1.7.2017

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspris
Cigaretter	1.	49,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	223,00/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller	2.	—	34,0
Pip- och cigarettobak	3.	41,50/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	33,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	135,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Annan produkt som innehåller tobak	6.	—	60,0